

اسرار نام‌های حضرت زهرا (سلام الله علیها)

حضرت صادق علیه السلام فرمودند: حضرت فاطمه علیها السلام را نزد خدای تعالی 9 نام است: فاطمه، صدیقه، طاهره، مبارکه، زکیه، راضیه، مرضیه، محدثه، و زهرا...

حضرت صادق علیه السلام فرمودند: حضرت فاطمه علیها السلام را نزد خدای تعالی 9 نام است: فاطمه، صدیقه، طاهره، مبارکه، زکیه، راضیه، مرضیه، محدثه، و زهرا. پس فرمودند: آیا می‌دانی که تفسیر فاطمه چیست؟ راوی عرض کرد: مرا خبر ده ای سید من! فرمود: یعنی بریده شده از بدیها... .

بر اساس روایات، آن بانو را فاطمه نامیده‌اند زیرا از هر بدی جداست، شیعیانش را از دوزخ می‌رهاند، به وسیله علم و کمال از شیر گرفته شده، بدیل ندارد، انسان‌ها از شناختنش عاجزند و از نام خدای فاطر گرفته است. علامه مجلسی می‌نویسد: صدیقه به معنی معصومه و مبارکه یعنی صاحب برکت در علم و فضل و کمالات و معجزات و اولاد گرامی؛ طاهره، پاکیزه از صفات نقص؛ زکیه، نمو کننده در کمالات و خیرات؛ راضیه، راضی به قضای الهی؛ مرضیه، پسندیده خدا و دوستانش؛ محدثه، آن که فرشته با او سخن می‌گوید و زهرا، نورانی به نور صوری و معنوی معنا می‌دهند. صدیقه به معنی معصومه و مبارکه یعنی صاحب برکت در علم و فضل و کمالات و معجزات و اولاد گرامی؛ طاهره، پاکیزه از صفات نقص؛ زکیه، نمو کننده در کمالات و خیرات؛ راضیه، راضی به قضای الهی؛ مرضیه، پسندیده خدا و دوستانش؛ محدثه، آن که فرشته با او سخن می‌گوید و زهرا، نورانی به نور صوری و معنوی معنا می‌دهند.

آبان بن تغلب از حضرت صادق علیه السلام سؤال کرد: به چه سبب فاطمه را زهرا می‌نامند؟ حضرت فرمود: برای آن که نور فاطمه سه مرتبه در روز برای امیرالمؤمنان علیه السلام ظاهر می‌شد؛ یک مرتبه در آغاز روز که فاطمه به نماز بامداد می‌ایستاد؛ نور سفیدی از آن خورشید فلک عصمت ساطع می‌گردید و در خانه‌های مدینه می‌تابید و دیوارها را سفید می‌کرد؛ آن سان که از مشاهده آن حالت تعجب کرده و به خدمت حضرت رسول صلی الله علیه و آله می‌شتافتند و علت آن نور را سؤال می‌کردند.

حضرت می‌فرمود: به خانه دخترم فاطمه بروید تا سبب آن نور بر شما ظاهر گردد. چون به خانه آن حضرت می‌آمدند، می‌دیدند که آن حضرت در محراب عبادت نشسته به نماز مشغول است و آن نور از روی انورش ساطع است، پس می‌دانستند نوری که مشاهده کرده‌اند از وجود مقدس اوست.

چون هنگام زوال شمس می‌شد و فاطمه علیها السلام مهیای نماز می‌گردید، نور زردی از جبینش می‌درخشید و بر خانه‌های مدینه می‌تابید، و از آن نور در و دیوار و جامه‌ها و رنگ‌های ایشان زرد می‌شد؛ چون از سبب آن حال سؤال می‌کردند، حضرت رسول صلی الله علیه و آله آنها را به خانه فاطمه علیها السلام می‌فرستاد، چون به خانه آن حضرت می‌رفتند، وی را در محراب عبادت می‌یافتند که مشغول نماز است و از روی مبارکش نور زردی ساطع است، پس می‌دانستند که آنچه دیده‌اند از نور روی آن حضرت بوده است.

آبان بن تغلب از حضرت صادق علیه السلام سؤال کرد: به چه سبب فاطمه را زهرا می‌نامند؟ حضرت فرمود: برای آن که نور فاطمه سه مرتبه در روز برای امیرالمؤمنان علیه السلام ظاهر می‌شد؛ یک مرتبه در آغاز روز، که فاطمه به نماز بامداد می‌ایستاد؛ نور سفیدی از آن خورشید فلک عصمت ساطع می‌گردید و در خانه‌های مدینه می‌تابید و دیوارها را سفید می‌کرد؛ آن سان که از مشاهده آن حالت تعجب کرده و به خدمت حضرت رسول صلی الله علیه و آله می‌شتافتند و علت آن نور را سؤال می‌کردند.

چون آخر روز فرامی‌رسید و آفتاب غروب می‌کرد، از روی منور فاطمه علیها السلام نور سرخی می‌درخشید، - از فرح و شادی و شکر و نعمت الهی- پس به آن نور خانه‌های مدینه و دیوارهای آن سرخ می‌شد. مردم که از مشاهده آن حالت متعجب می‌شدند به خدمت رسول خدا صلی الله علیه و آله می‌رسیدند و از علت آن سوال می‌کردند. حضرت صلی الله علیه و آله ایشان را به خانه فاطمه علیها السلام می‌فرستاد، پس آن بانو را می‌دیدند که در محراب نماز نشسته و به تسبیح و تمجید الهی مشغول می‌باشد و از گونه‌اش نور سرخی ساطع است. پس می‌دانستند که آن چه دیده‌اند از آثار نور آن حضرت بوده و پیوسته آن نور در جبین انور فاطمه علیها السلام بود تا آن که امام حسین علیه السلام متولد شد و آن نور به جبین آن حضرت منتقل گردید و پیوسته آن نور با ما هست و از امامی به امام دیگر منتقل می‌شود تا روز قیامت.

همچنین از آن حضرت پرسیدند: به چه سبب حضرت فاطمه علیها السلام را زهرا می‌گفتند؟ فرمود: زیرا که حق تعالی آن حضرت را از نور عظمت خود آفرید و چون او را آفرید، آسمان‌ها و زمین از نور روی او روشن شد و دیده‌های فرشتگان را خیره گرداند، و همگی برای حق تعالی به سجده افتاده و گفتند: ای خدای ما این چه نور است؟

فاطمه علیها السلام را به آن سبب زهرا نامیدند که چون در محراب خود به عبادت می‌ایستاد، نور او، اهل آسمان را روشنی می‌بخشید، چنان که ستارگان آسمان اهل زمین را روشنایی می‌دهند.

حق تعالی به ایشان وحی کرد: نوری است که از نور خود آفریده و در آسمان ساکن گردانیده و از عظمت خود آن را خلق

کرده‌ام. و او را از وجود پیغمبری از پیغمبران خود که او را بر جمیع پیغمبران برتری داده‌ام بیرون خواهم آورد، و از این نور پیشوایان دین را که قیام نمایند به امر من هدایت کنند مردم را به دین حق بیرون خواهم آورد و آنها را خلیفه‌های خود در زمین گردانم، بعد از آن که وحی من منقطع شود.

و نیز از آن حضرت روایت کرده‌اند که: فاطمه علیها السلام را به آن سبب زهرا نامیدند چرا که وقتی در محراب خود به عبادت می‌ایستاد، نور او، اهل آسمان را روشنی می‌بخشید، چنان که ستارگان آسمان اهل زمین را روشنایی می‌دهند. از امام حسن عسکری علیه السلام سؤال کردند که چرا حضرت فاطمه را زهرا نامیدند؟ فرمود: از برای آن که روی آن حضرت برای امیرمؤمنان علیه السلام در آغاز روز مانند آفتاب، و در هنگام زوال چون ماه منیر می‌درخشید و نزد غروب آفتاب همانند ستاره روشن می‌شد.

در احادیث متواتر از طریق خاصه و عامه روایت شده است: آن حضرت را برای این فاطمه نامیده‌اند که حق تعالی او و شیعیانش را از آتش جهنم بریده است.

همچنین در احادیث متواتر از طریق خاصه و عامه روایت شده است: آن حضرت را برای این فاطمه نامیده‌اند که حق تعالی او و شیعیانش را از آتش جهنم بریده است.

این شهر آشوب روایت کرده است که کنیه‌های آن حضرت: امّ الحسن، امّ الحسین، امّ المحسنین، امّ الأئمه، امّ ابیه، و اسماء آن حضرت: فاطمه، بتول، سیده، عذرا، زهراء، حوراء، مبارکه، طاهره، زکیه، مرضیه، محدّثه، مریم، الکبری و صدیقه الکبری بود.

منبع: شبستان